

DE STER.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Johannes weigerde Hem zeer, zeggende: Mij is noodig van U gedoopt te worden, en komt Gij tot mij? Maar Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Laat nu af, want aldus betaamt ons alle gerechtigheid te vervullen. Toen liet hij van Hem af. En Jezus, gedoopt zijnde, is terstond opgeklimmen uit het water. MATTH. 3 : 14—16.

De Farizeën en Wetgeleerden hebben den raad Gods tegen zichzelf verworpen, van Hem niet gedoopt zijnde. LUK. 7 : 30.

No. 9.

1 Mei 1906.

11de Jaargang.

TOENADERING.

Wanneer twee waterstroomen samentreffen, vloeien zij vereenigd naar de zee. Hetzij beide denzelfden omvang hebben, of de een machtig genoeg is om den anderen geheel op te nemen, hunne richting is steeds een en dezelfde. Hand aan hand, hart tot hart, bewegen zij zich tusschen dezelfde oevers vriendschappelijk naar hetzelfde doeleinde.

Maar het is niet dikwijls aldus met het leven van twee menschen. Bij zeldzame tusschenpoózen gebeurt het, dat hun streven en hunne hoop in die mate gelijk zijn, dat zij samensmelten tot één enkelen stroom van neigingen, die zachtkens heenglijdt als een beekje tusschen het gras in de weide. In het algemeen daarentegen ontdekken zij plotseling dat hunne beginselen, gewoonten en bedoelingen verschillend zijn, indien zelfs niet tegenstrijdig. De een tracht hierheen en de andere daarheen te stroomen, en daarom schuren en bruischen de wateren.

Het is bij dit hachelijke punt van het huwelijksleven, dat de ernstige les in dit beknopt opstel vervat, behoort toegepast te worden. Twee menschen die niet tot elkander trekken, zullen eerlang van elkander aftrekken, en het is noodig dat zij leeren toegevend te zijn. Bijvoorbeeld, — in de bezigheden of vermaken, waaraan zij de voorkeur geven. Hoe zelden vindt men twee menschen bij wie deze geheel dezelfde is. De een leest graag, en de andere vermaakt zich liever. De een houdt van het strand, en de ander van de bosschen. De een bezoekt gaarne zijne vrienden, de ander blijft liever tehuis. Vóór het huwelijk schijnen deze verschilpunten slechts beuzelingen en het onderwerp van welwillende scherts te zijn. Maar indien de vrouw blijft aanhouden om haar

echtgenoot naar feestjes en op visite mee te sleepen, wanneer hij afgemat is van het werk, zullen er weldra onlusten in het kamp zijn. Of indien de vrouw houdt van goede boeken te lezen, en de man naar niets anders wil luisteren dan naar de geschiedenissen van diefstal en oplichterij in onkiesche tijdschriften, — zal er eene breuk ontstaan die tot hunnen dood al wijder en wijder zal worden. Meer gezinnen dan de statistici ooit hebben geteld, zijn verbroken of voorgoed ongelukkig gemaakt door verschil van smaak oogenschijnlijk zoo nietig als dat.

Hoe zelfzuchtig is de man die niet inschikkelijk wil zijn tegenover zijn vrouws liefde voor kleine dingen waarin hij geen belang stelt. Natuurlijk, gij houdt niet van handwerk, maar is dat een rede, waarom gij niet zoudt leeren er van te houden? Leg uw dagblad of uw boek neder, en neem dat mooie kleedje even op, dat uwe Marie aan 't borduren is. Toon dat gij haar recht erkent om in alles belang te stellen waartoe zij voorliefde heeft. Kom uit uzelf, en beschouw die dingen van het oogpunt eener vrouw. Zij is eene vrouw, en met dit feit moet men rekening houden. — Of, misschien is de schoen aan den anderen voet, en is het de man die een ongeneeslijke liefde voor jagen en visschen heeft. Zulk een tijdverdrijf staat de vrouw tegen, en met den overheerschenden wil van een kleine tirannes tracht zij zijne natuurlijke neiging uit te roeiën. Maar wie heeft haar het recht gegeven om in zulke dingen te bevelen? Hij is een man en heeft het voorrecht van zijn geslacht voor het ruwe leven van de buitenwereld. Hoeveel beter zou het voor haar zijn, indien zij haar korte rokken aandeed en met hem het veld in trok!

Maar er zijn verschilpunten die ernstiger zijn dan die van „voorkeur”. Er is verschil van beginsel, dat zich niet openbaart vóór de huwelijks-geloften zijn gedaan. Elk der bekoorde minnaren heeft die karakter-trekken en meeningen die den ander tegenstonden, verzacht of bedekt. Het was gemakkelijk om ze gedurende hun omgang buiten het gezicht te stellen. Maar nu de wittebroodsweken voorbij zijn en de dagelijksche dreun des levens is ingetreden, begint de natuur zich wederom te doen gelden. Het schijnt misschien, dat de man weinig belang stelt in godsdienst, terwijl de vrouw een getrouwe volgeling van Christus is. Zij smeekt hem om naar de Kerk te gaan, maar hij weigert en dringt er op aan, dat zij met hem ga wandelen of rijden en de theetuinen bezoeken. Eerst komen de scherpe teleurstellingen, daarna diep hartzeer, en eindelijk openlijke twist. Van beide kanten heeft de wil zich heftig verzet. Twee levens zijn begonnen zich van elkander af te trekken. „'t Is de kleine barst in de luit, die van lieverlede de muziek zal doen verstommen, en gestadig wijder wordende, alles zal tot zwijgen brengen.”

Iemand moet toegeven. Kan iemand mij zeggen, wie? Mijn antwoord is dit — scherp, oprecht en ernstig — degene wiens voorkeur geen gewetenszaak is. De kwestie is hier niet, of eên godsdienst waar

of onwaar is; maar eenvoudig, of een man het recht heeft om te verachten en te vertreden het innigste gevoel van de ziel van haar, wier aanspraak op zijne achting en eerbetoon tot de heiligste dingen des levens behoort. Wat recht heeft hij, die zijne vrouw weigert hem in zijne gewoonten te verhinderen, om haar het voorrecht te ontzeggen van 's Zondags naar de Kerk te gaan en te luisteren naar de prediking van de beginselen die voor haar dierbaarder zijn dan het leven zelf? Niets zou méér onrecht zijn; niets was ooit méér verachtelijk, dan zulke dwingelandij. Wanneer ik voor mijn geheugen breng de zelfzucht van sommige mannen, die ik gezien heb hunne vrouwen het recht van persoonlijk oordeel en voorkeur weigeren, zoo doet het de grootste ergernis in mij ontstaan. Het is de laagste vorm van tirannij om eene vrouw zulke voorrechten te ontzeggen, en haar tegen haren wil naar plaatsen te nemen, waartegen hare natuur opkomt. Het schijnt dat ieder billijkheid-liefhebbend man het onrecht ervan zou inzien, en dat een ieder die gezond verstand bezit, het noodlottige van zulk een misbruik van macht zou beseffen.

Weest hoffelijk. Weest ridderlijk. Behandelt een ontwaakt geweten met eerbied. Indien gij dat niet doet, zal een dezer twee dingen gebeuren: óf het geweten zal toegeschroeid worden, óf het hart zal in opstand komen. In het eene geval zult gij in uwe echtgenooten hebben eene vrouw zonder vaste beginselen, en in het andere zult gij hare liefde verloren hebben.

Volgt daaruit, dat een vrouw de wegen moet aannemen van een man die onverschillig is, omdat hij tegenover hare gewetensbezwaren toegevend moest zijn? Helaas! indien zij het doet, is het tot haren ondergang. Het is beter om een tehuis en zelfs het leven te verliezen, dan iets van een zaak des gewetens op te offeren.

Hoevele vraagstukken doen zich niet voor, wanneer men de plichten van het huwelijksleven oprecht in overweging neemt. Hoeveel gevaren bedreigen deszelfs geluk. Hoe duidelijk zichtbaar zijn sommige van zijn voornaamste beginselen. Onder deze is er geen dat duidelijker openbaar is dan dit — indien gij niet tot elkander trekt, zult gij van elkander aftrekken.

Zult gij een gelukkig tehuis opofferen voor een zelfzuchtige, koppige luim? Wilt gij al de vreugde van den gehuwden staat opgeven voor de bevrediging van een enkele begeerte? Hoeveel beter is het, dat verlangen welks bevrediging tegen zulk een duren prijs zou gekocht worden, te onderdrukken, en te leeren deelnemen in de genoegens van uw echtgenoot of echtgenoot.

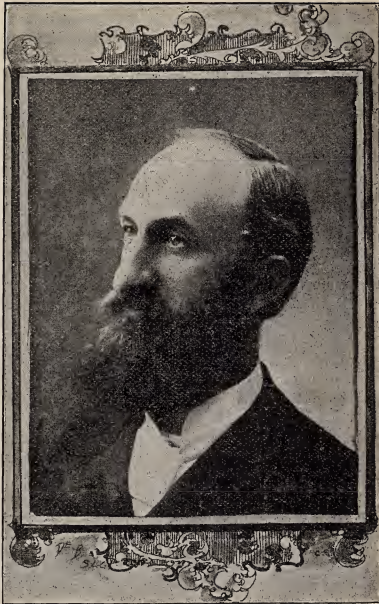
Voegt uwe meeningen samen. Beoefent denzelfden smaak. Zoekt hetzelfde doel in 't leven. Weest toegevend. Maakt opoffering van alles (uitgezonderd edele beginselen) om in ééne lijn te komen en tot elkander toe te trekken. Op deze wijze slechts bereiken de menschen heerlijkheid in hunne „gouden bruiloft.” (Uit *Husband, Wife and Home.*)

GEMENGDE BERICHTEN.

De Vesuvius, een vuurspuwende berg bij Napels, is weer eenigen tijd in volle werking geweest. Pres. Alex Nibley, die met Pres. Heber J. Grant en gezelschap Italië heeft bezocht, was tegenwoordig toen de vulkaan begon uit te breken, en vertelt zijne ondervinding. De grond bij den berg was heet, zoodat de schoenzolen verbrandden, en men kon voortdurend hooren hetgeen op ontploffingen geleek. Een stuk van den berg viel in den krater, en een stroom van lava 200 meter breed vloeide er uit, terwijl asch en zand omhoog steeg. Deze werden door den wind verder gedreven en vielen neder tot in Florentia, Venetia en zelfs in Berlijn. De gebouwen te Napels werden met zand en asch, twee meter diep, beladen. Ten minste 500 menschen kwamen om, en duizenden trokken uit de omliggende dorpen weg, waarvan er een paar verwoest werden. In het jaar 79 A. D. werden de steden Pompei en Herculanium door eene uitbarsting van den Vesuvius verwoest, en in het jaar 1631 kostte een andere ontboezeming aan 18000 menschen het leven.

Een ramp nog ontzettender is de aardbeving, die Woensdag 18 April langs de Westkust der Vereenigde Staten van Amerika plaats vond, en die hare vreeselijkste verwoesting aanrichtte in San Francisco, de hoofdstad van Californie. Van deze stad, die omtrent een half millioen inwoners telt, is het grootst gedeelte te vermelden als vernield. De grond steeg en daalde, met een golvende beweging, zoodat openbare gebouwen, kerken, hôtels, woonhuizen en alle soort van gebouwen in elkander vielen. De straten scheurden; het gas uit de gebroken buizen ontsnappende, veroorzaakte talloze ontploffingen en branden, die door de stad voortwoedden wegens gebrek aan water tot blusschen. De aardshok kwam zonder waarschuwing, zoodat duizenden, schat men, zijn gedood; honderdduizenden waren zonder onderkomen, en er ontstond weldra gevaar voor hongersnood. Ook andere steden en kleinere plaatsen in Californië zijn gedeeltelijk verwoest. Bij de eerste berichten van de ramp kwamen aanbiedingen van hulp uit vele deelen van het land en uit het buitenland.

Alexander Dowie, die zich uitgeeft als de profeet Elia, die zou komen, en die weinige jaren geleden niet ver van Chicago een stad vestigde, waarheen hij zijne volgelingen vergaderde, is door deze afgezet, zoodat alle wereldlijke en geestelijke macht van hem is weggenomen. De financiëele zaken van zijn Zion waren onder zijn beheer in slechten toestand geraakt, en zware beschuldigingen worden tegen hem gebracht. Dowie hield zich om gezondheidsredenen op in Mexico, en hij zal indien hij tot de zijnen terugkeert en verdere aanspraak op de leiding der Kolonie maakt, een bitteren strijd te voeren hebben, en voor opzienwekkende beschuldigingen komen te staan.

APOSTEL HEBER J. GRANT.

Apostel Heber J. Grant, tegenwoordig President der Europeesche Zending, werd den 22sten November 1856 te Salt Lake City geboren. Zijn vader was Jedediah M. Grant, de eerste burgemeester van Salt Lake City, en ten tijde van zijnen dood tweede Raadgever van President Brigham Young. President Grant is de eerste van Utah's zonen, die het heilig ambt en de roeping van een Apostel draagt. Toen hij negen dagen oud was, stierf zijn vader, die zijn gezin in bekrompen financiëele omstandigheden achterliet. Heber was het eenige kind zijner moeder; zij hebben zich samen opgewerkt, door de ontberingen en armoede van die

eerste jaren heen. Hij is hartstochtelijk gehecht aan zijne moeder, die nog leeft te Salt Lake City, daar hij grootendeels aan haar het succes van zijn leven heeft te danken. Hij werd den 22sten Juni 1864 gedoopt. Hij woonde particuliere en openbare scholen bij, alsook de Universiteit van Utah. President Grant's kenmerkende karaktertrek, namelijk zijne vastberadenheid om hindernissen te overwinnen en dat besluit bestendig tot de vervulling na te jagen, toonde zich reeds vroeg in zijn leven. Als een jongen was hij niet sterk van lichaam, maar door aanhoudende poging volbracht hij veel meer dan vele flinkere jongens doen konden. Toen hij school ging, was zijn schrift buitengewoon slecht, en zijn leelijk gekrabbel werd dikwijls bespot. Hij besloot dat hij tot de allerbeste zou behooren, en door aanhoudend oefenen verkreeg hij ten laatste een diploma van het beste schoonschrift in Utah en werd onderwijzer van schoonschrift in de Universiteit.

President Grant munt uit als een man van zaken, en zijne talenten in dit opzicht werden vroeg openbaar. Hij trad in zijn werkkring als loopjongen in een verzekeringskantoor, en heeft zich van die nederige positie van trap tot trap opgewerkt, totdat hij vele eereplaatsen en posten van vertrouwen kwam te bekleeden als bestuurslid van fabrieken en handelshuizen en als president van banken en verzekeringsmaatschappijen. Deze natuurlijke geschiktheid tot het doen van zaken is menigmaal tot nut gesteld voor het volk van Utah, en de Kerk. Gedurende de financiële paniek van 1890-93 bezocht President Grant eenige van de voornaamste steden van Amerika, en slaagde er in om groote sommen geld te verkrijgen voor handels- en industriële inrichtingen, die in moeilijkheden verkeerden.

In het jaar 1880 werd Broeder Grant aangesteld tot President van den Tocoel-Ring van Zion. Toen was hij nauwelijks 24 jaren oud, en was de jongste Ring-president in de Kerk. Deze positie noodzaakte een groote financiële opoffering, maar hij gaf gewillig aan de beroeping gevolg. Twee jaren later werd hij door openbaring geroepen om de plaats, die in den Raad der Twaalven vacant geworden was door den dood van Orson Pratt, te vullen, en hij werd den 16den October 1882 tot het Apostelschap verordineerd.

Deze beroepingen tot ambten van groote verantwoordelijkheid in de Kerk waren in vervulling van een aantal voorspellingen die over hem waren uitgesproken. Dit versterkte, toen hij een jong man was, grootelijks zijn geloof, dat ook verder versterkt is geworden door vele openbaringen van God's goedheid, in antwoord op het gebed, in het gezondmaken van zieken, en in het genot van vele andere gaven van des Geestes.

Na zijne beroeping tot het Apostelschap breidde zich de sfeer van nuttigheid van President Grant uit in ruimere velden. In 1883-84 bezocht hij met Apostel Brigham Young de Indianen in Mexico, en

bracht hun het Evangelie. Hij bezocht de Ringen van Zion in Utah en de naburige Staten. Hij diende een termijn in de Tweede Kamer van het Territoir Utah, en een aantal termijnen in den Stadsraad van Salt Lake City. Hij is vele jaren nauw verbonden geweest met de jeugd van de Kerk, en is tegenwoordig een lid van het Bestuur van de Deseret-Zondagschool-Unie, en tweede Raadgever van President Joseph F. Smith, in het presidentschap van de Ontwikkelings-Vereenigingen van de Kerk.

In April 1901 werd President Grant geroepen om de zending in Japan te openen, waarheen hij den 24sten Juli 1901 op reis ging, vergezeld door Ouderlingen Louis A. Kelsh, Horace S. Ensign en Alma O. Taylor. Nadat hij er acht maanden had gewerkt, en het land tot het ontvangen van het Evangelie had gewijd, ging hij terug naar Salt Lake City, en keerde naar Japan terug met een gezelschap van negen personen — vijf Ouderlingen en vier zusters. Na verloop van nog vijftien maanden werd hij ontslagen, om naar huis terug te keeren, waar hij echter maar weinige weken verbleef. Toen werd hij beroepen om over de Europeesche Zending te presideeren, hetgeen hij gedaan heeft sedert 1 Januari 1904.

Mill. Star.

UIT DE ZENDING.

Ouderling W. L. Brimhall verkocht verleden maand ongeveer 150 exemplaren „Daar dreigt gevaar,” een boekje van waarschuwing op zedelijk gebied. Deze brochure opende hem, bij het werken met traktaten, den weg tot het houden van Evangelie-gesprekken in sommige gezinnen, waar men tevoren kortweg weigerde met hem over godsdienst te spreken.

Te Papendrecht was Paasch-Maandagavond een bijzondere vergadering belegd door Ouderlingen L. G. Hardy Jr. en J. Roghaar, die in de Dordtsche vertakking arbeiden. De meeste broederen en zusters uit Dordrecht waren overgekomen, alsook Conf.-Pres. C. A. Hammond, en een 35 vreemdelingen waren tegenwoordig. Deze toonden gedurende de vergadering levendige belangstelling.

De dank voor eenig goed teweeggebracht door het verspreiden der geschriften, waarvan wij een exemplaar uitzonden met ieder exemplaar van No. 6 van de „Ster”, komt toe aan eene zuster, die met goedkeuring van den President der Zending er 5000 van op hare kosten liet drukken. Zij beseft grondelijk het gruwzame kwaad waartegen het geschrift strijdt, dat voor sommigen een waarschuwing zal zijn, maar voor velen een leering over een onderwerp dat aan onze tijdgenooten niet immer in het ware licht wordt voorgehouden.

Wij hadden Zondag 22 April het genoegen, een onzer voorname broederen uit Utah, Broeder Angus M. Cannon, en zijne zuster, Mevr.

Mary A. Lambert, in ons midden te hebben. Zij woonden de vergaderingen te Rotterdam bij, en spraken met behulp van een tolk, zeer verkwikkende woorden tot de Heiligen, betreffende het Evangelie en hunne ondervindingen in de dagen der groote vervolgingen van ons volk. Broeder Cannon is de President van den Salt Lake Ring van Zion geweest, voor deze werd verdeeld in de vier bestaande Ringen van de stad Salt Lake City. Hij is 72 jaren oud, en is een oom van de vorige presidenten dezer Zending, Sylvester Q. en Willard T. Cannon, en van de twee broeders Cannon nu in de Luiksche Conferentie werkzaam, en oud-oom van Ouderling Abraham H. Cannon, die nu te Rotterdam werkt. Zuster Mary A. Lambert is 77 jaar oud, en is de moeder van 14 kinderen, 85 kleinkinderen en 35 achterkleinkinderen. Broeder Cannon en zijne zuster zijn naar Europa gekomen om hun geboorteland te bezoeken, met het doel om de namen en verdere noodige inlichting in te gaderen aangaande hun voorgelacht, om voor die verstorvenen het tempelwerk te verrichten. Zondag 22 April was ook de gelegenheid van het afscheid van President Jacob H. Trayner, en de zaal „*Excelsior*” was goed gevuld.

Ouderling Lester N. Lambert, uit België, die zijne grootmoeder, Zuster Mary A. Lambert en Pres. Angus M. Cannon, gedurende drie weken in Engeland behulpzaam is geweest, woonde met de zendelingen te Londen eenige openlucht-vergaderingen bij. Toen hij, na afloop van een dezer, op den hoek van een straat stond te wachten, werd hij door een juffrouw aangesproken: „Zijt gij een Mormoon?” — „Jawel, juffrouw,” was het antwoord, waarop de dame hare waardeering van het feit te kennen gaf, door hem van boven tot onder te bespuwen.

Een „godsdienstig”? blaadje, *De Middernachtzending*, gaf in een zijner laatste nummers een lang artikel over het Mormonisme. Het bevatte een reeks sterk gekleurde onwaarheden, waarvan het leugenachtige door elk verstandig persoon wel onmiddellijk reeds wordt vermoed. Het eenige merkwaardige ervan is dat de verzameling onwaarheden en verdraaiingen van de leerstukken zoo buitengewoon groot is. Het zou te vergeefsch zijn, te trachten dat artikel te beantwoorden, daar de uitgevers van het tijdschrift niet geneigd zijn om billijkheid tegenover ons te gebruiken, en een ingezonden stuk van onze zijde niet zouden opnemen. Wij hebben hun de gelegenheid geboden om ons toe te laten onze zijde van de kwestie voor hun publiek te brengen, door hun eene advertentie onzer boeken in te zenden, waarvoor wij gaarne betaalden, doch zij weigerden om ze in hun blad op te nemen.

DE MACHT DER GEWOONTE.

De kassier eener groote firma schreef laatst, bij het aangeven van zijn twaalfde kind bij den burgerlijken stand, onder zijn naam in het register: „Voldaan.”

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie: ALEX NIBLEY.

--:--

Assistent: PAUL ROELOFS.

ONTSLAG EN BENOEMING.

President JACOB H. TRAYNER, van de Ned.-Belg. Zending, is eervol van zijne zending ontslagen. Broeder Trayner is 35 maanden in dit zendingsveld werkzaam geweest; van 15 Juli 1903 tot 1 Mei 1905 was hij de Secretaris der Zending, en van laatstgenoemden datum tot zijn vertrek, 23 April, had hij de leiding van de belangen der Zending in handen. Wij meenen dat wij de gevoelens van al de zendingelingen weergeven, wanneer wij onze waardeering uitdrukken voor zijne raadgevingen en zijn beleid in het besturen hunner werkzaamheden, en dat de broederen en zusters aan deze waardeering deelnemen. Allen wenschen hem eene voorspoedige reis en Gods zegen op zijne verdere loopbaan.

Ouderling Alex Nibley is benoemd tot zijn opvolger als President der Nederlandsch-Belgische Zending.

VAARWEL!

De tijd is gekomen voor mijn vertrek uit deze Zending, waar ik gedurende de laatste 35 maanden heb gearbeid. Met gevoelens van dankbaarheid tot mijn Hemelschen Vader, voor Zijne menigvuldige zegeningen gedurende dien tijd genoten, neem ik mijn eervol ontslag aan. Mijne ondervindingen in den dienst des Heeren, terwijl ik in Nederland gearbeid heb, zijn talrijk en veelzijdig geweest.

Ik heb geleerd, groote liefde en waardeering voor dit volk te hebben, onder hetwelk ik gewerkt heb, en in het bijzonder voor de Heiligen der laatste Dagen. Vele bewijzen van vriendschap zijn mij betoond; inzooverre als zij zijn voortgekomen uit een verlangen om een dienstknecht des Heeren te erkennen, is hunne belooning gewis, en waar persoonlijke redenen de aanleiding waren, zeg ik mijnen besten dank ervoor.

„Hoewel mijne bewijsgronden en pogingen om anderen te bewegen tot gelooven zooals ik geloof, zwak mogen zijn geweest, vertrouw ik, dat ik het middel ben geweest om eenig goed aan mijn evenmensch te doen. Indien ik niet gevoelde dat ik den wil van mijn Hemelschen Vader heb gedaan, zou het mij berouwen dat ik toegelaten hadde dat mijn naam openbaar werd. Ik zou de gedachte niet kunnen verdragen van het middel te zijn geweest om menschen te bewegen tot het ver-

zaken van waarheid en het aannemen van dwaling; een beginsel mijns harten is geweest, waarheid te omhelzen en dwaling te verwerpen, en ik hoop dat dit beginsel immer in mijn hart zal wonen."

Ouderling Alex Nibley, die mij opvolgt in het presidentschap dezer Zending, is meest al den leden bekend, en zal, vertrouwd ik, den onverdeelden steun van allen die het welzijn van het Werk ter harte nemen, ontvangen.

Als afscheidswoord, zou ik mijne broederen en zusters willen herinneren aan de noodzakelijkheid van immer in overeenstemming met den Geest van God te leven. „David was sterk en machtig en zijne ziel stortte zich uit in lofzang en aanbidding, naarmate hij naar de stem Gods luisterde en leefde volgens hare reine influisteringen. Wanneer hij daarin faalde, hooren wij hem uitroepen in angst en klaagliederen. Hetzelfde is waar bij iedere natie en ieder volk. Als de Israëlieten God erkenden en volgden zooals Hij hen wilde leiden, waren zij voorspoedig, tevreden en machtig, en niets kon hen overweldigen. Wanneer zij op hun eigen kracht steunden, zien wij hen overwonnen, in ballingschap, of in wanhoop. Een gewichtige, onwrikbare wet dient dezer waarheid tot grondslag: Zalig zijn zij die het woord Gods hooren, en hetzelfde doen."

Laat ons standvastig blijven totdat de koninkrijken der wereld zijn geworden onzes Heeren en van Zijnen Christus, en Hij zal komen als Koning der Koningen en Heer der Heeren.

Uw Broeder in Christus,

JACOB H. TRAYNER.

*Aan de Zendingen en Heiligen
in de Nederlandsch-Belgische Zending.*

De Heere heeft goedgeacht om door Zijne dienstknechten mij te roepen om over de Nederlandsch-Belgische Zending te presideeren. Bij het aanvaarden van deze positie gevoel ik mijne zwakheid zeer, en ik besef hoe noodzakelijk het is dat de Heere mij helpe en ondersteune. Daarom doe ik een ernstig beroep op het geloof, de gebeden, en de ondersteuning van al de Zendingen en al de Heiligen door de gansche Zending, en ook van de Hollandsche Ouderlingen en Heiligen in Zion.

De toestand van het werk is in de heele Zending zeer bevredigend en de vooruitzichten gunstig. Ouderling Jacob H. Trayner, die gedurende het verloopen jaar over de Zending heeft gepreideerd, maar nu ontslagen is om naar zijn tehuis terug te keeren; heeft hard en getrouw gewerkt om de Zending te brengen tot haar tegenwoordigen, gunstigen toestand. Hij kan naar huis terugkeeren met de voldoening en de weten-

schap, dat hij zijn best heeft gedaan, en dat gedurende zijn beheer groote vooruitgang in de Zending is gemaakt.

Mijne hoop is dat ieder persoon alles wat in zijn of hare macht is, zal doen om te helpen in de opbouw van het werk Gods op aarde. Dit is het werk van onzen Vader in den Hemel, en het zal voortgaan te groeien, of wij ons deel doen of niet. De goede uitkomst van hetzelfde is niet van de pogingen van eenig man afhankelijk. Jezus Christus is aan het hoofd, en wij allen zijn Zijne dienstknechten. Hij heeft geboden en wij hebben slechts te gehoorzamen. Wij mogen tekort komen, doch niet God. Zijne voornemens zullen op aarde vervuld worden. Een ieder onzer heeft een zekere rol te spelen op het tooneel des levens, en de Heere heeft ons met bekwaamheid gezegend om ons deel wèl te doen. Indien wij falen, zal het onze eigen schuld zijn.

Laat ons standvastig zijn in ons besluit om God te dienen en Zijn heiligen wil te doen, zooals Hij ons dien van dag tot dag bekend maakt. Laat ons tezamen vereenigd werken voor de verspreiding van waarheid en gerechtigheid op aarde, en in het bijzonder in de dierbare kleine landen Holland en België, waar ons lot voor een tijd is geworpen.

Onze zending is, om geloof in God te prediken, en tot de wereld te roepen, dat zij zich bekeeren, „want het Koninkrijk Gods is nabij.” Mijn gebed is, dat wij allen mogen getrouw blijven, dat God de Ouderlingen en Heiligen in deze Zending moge zegenen, en dat allen troost en voldoening mogen vinden in het onzelfzuchtig werk van het prediken van het reine Evangelie van Christus, dat in deze laatste dagen wederom van den hemel is geopenbaard, en dat heden zooals in de dagen van ouds „overal tegengesproken wordt.”

Uw oprechte Broeder en Mede-arbeider,
ALEX NIBLEY.

ALGEMEENE CONFERENTIE TE SALT LAKE CITY.

Deze had plaats in het begin der maand April, en werd bijgewoond door een buitengewoon groote menigte. Op Zondag 8 April werd voor de morgen- en namiddag vergaderingen, behalve de 10.000 menschen houdende Tabernakel, ook het daarneven staand gebouw, de „Assembly Hall”, in gebruik genomen. Verscheidene duizend personen konden 's namiddags noch in het eene, noch in het andere, toegang verkrijgen en tot dezen werd op het Tempel-plein, in de open-lucht, gepredikt.

Onder de voornaamste vermaningen waren die gericht aan de Priesterschap van de Kerk. De Ringpresidenten werken ijverig om al de quorums van het Mindere Priesterschap, zoowel als al de andere quorums tot het volle besef van de verantwoordelijkheid hunner roeping te brengen. „Men heeft in waarheid verklaard,” zeide President Joseph F. Smith, „dat de Kerk volmaakt georganiseerd is, maar het eenige bezwaar

is dat deze organisatiën de belangen der Kerk en de verplichting die op hen rust, niet ten volle beantwoorden. Wanneer zij ontwaken tot het volle besef van hunnen plicht en verstaan hetgeen de Heere van hen verlangt, zullen zij hunne plichten getrouwer nakomen, en het werk des Heeren zal sterker, machtiger en invloedrijker zijn in de wereld.

DE ZUSTERS' HULP-VEREENIGINGEN.

„Over onze Zusters' Hulp-vereenigingen wenschte ik eenige woorden te zeggen. Deze organisatie werd ontworpen, of georganiseerd, en ingesteld door den Profet Joseph Smith. Zij is eene der oudste instellingen in de Kerk, en is van het grootste gewicht. Zij heeft niet alleen te zorgen voor de behoeften der armen, zieken en nooddriftigen, maar een deel van haren plicht, en wel een der hoofddoelen van de Zusters' Hulp-vereenigingen, is om zich te bemoeien voor het geestelijk welzijn en de zaligheid van de dochters en moeders onder de Heiligen der laatste Dagen, toe te zien dat geen harer aan de koude wereld overgelaten of vernatigd wordt, maar dat zij allen beschermd worden tegen ongeluk en gevaar, en tegen de machten der duisternis en het kwaad dat haar in de wereld bedreigt. Het is de plicht van de Zusters' Hulp-vereenigingen om te zorgen voor haar eigen welzijn en dat van alle vrouwelijke leden van de Kerk. Het is haar plicht om middelen in te zamelen van hen die iets kunnen geven, en ze wijselijk uit te deelen aan degenen die in nood zijn. Het is haar plicht om uit te zien naar personen die bekwaam zijn om verantwoordelijkheid op zich te nemen om zieken te verplegen, zoowel als leerareessen te zijn en voorbeelden onder de Heiligen.”

President Joseph F. Smith maakte ook bekend, dat het jaar 1905 het grootste tiendenjaar is geweest in de geschiedenis der Kerk, d. w. z. dat in 1905 meer tienden zijn geofferd dan in eenig ander jaar. Doch allen hebben ook in dat opzicht hun plicht tegenover God niet volbracht. Hij verklaarde ook, dat eene bekwame Commissie de boeken van den Beheerder-in-vertrouwen, die van den Presideerenden Bisschop, en die van de *Deseret News* (het dagblad der Kerk) grondelijk onderzocht.

DRIE NIEUWE APOSTELN GEKOZEN.

President Francis M. Lyman, de President der Apostelen, kondigde aan dat twee der Apostelen, John W. Taylor en Matthias F. Cowley, den 28sten October 1905 hun ontslag hebben ingediend, dat door het Koor der Twaalf Apostelen en het Eerste Presidentschap is aangenomen. In hunne plaats zijn voorgesteld en door algemeene stemmen in de Conferentie aangenomen als Apostelen, de volgende broederen: George F. Richards, Orson F. Whitney, en David O. McKay. In de plaats van Broeder C. D. Fjeldsted is aangenomen Broeder Charles H. Hart, als lid van het Eerste Presidentschap der Zeventigers.

Apostel George F. Richards is de vader van Ouderling Le Grand

Richards, in dit kantoor werkzaam als Secretaris der Ned.-Belg. Zending.

Eene vergadering die voor het eerst in de geschiedenis der Kerk is bijeengeroepen, was die van de archivariissen en geschiedschrijvers van de Kerk. Omtrent 600 hunner kwamen 6 April tezamen, om de belangen van dat werk te bespreken.

DE JOODSCHE- EN DE CHRISTEN-SABBAT.

(Vervolg.)

[Men bestudeere het hier volgende in verband met een artikel onder den zelfden titel verschenen in ons vorig nummer.]

Laat ons deze acht verkeerde vertalingen in volgorde beschouwen, en wij zullen vinden:

(1.) MATTHEUS 28 : 1.

Grieksche tekst: Opse de „Sabbatone” tee epiphoskousee eis mian „Sabbatone.”

Letterlijke vertaling: En laat na den „Sabbat”, als het begon te lichten, tegen den eenen der „Sabbatten.”

Latijnsche vertaling: Vespere autem „Sabbatorum” lucescenti in unam „Sabbatorum.”

Tyndale's Engelsche vertaling: The „Sabbath” day at even which dawneth the morrow after the „Sabbath.”

Cranmer's Engelsche vertaling: Upon an evening of the „Sabbathes” which dawneth the fyrst daye of the „Sabbathes.”

Duitsche vertaling: Am abend aber des „Sabbaths” welcher aufbricht am morgen des ersten Feiertages der „Sabbathen.”

Zweedsche vertaling: Om „Sabbats” aftonen i gryningen pa första „Sabbaten.”

IJslandsche vertaling: At kvolde „Sabbaths dagsins” sa er hefst hinn fyrste heiligur dagur i „Sabbaths dagum.”

„Staten”-Bijbel: En laat na den „Sabbat”, als het begon te lichten, tegen den eersten dag der „week.”

De lezer zal de gelijkheid der aangehaalde woorden waarnemen in elke taal, uitgenomen den „Staten-Bijbel.”

(2.) MARKUS 16 : 1.

Grieksche tekst: Kai diagenomenou ton „Sabbaton.”

Latijnsche vertaling: Et peracto Sabbatho.

Tyndale's Engelsche vertaling: When the Sabbath was past.

Zweedsche vertaling: Och da Sabbaten framgangen var.

„Staten”-Bijbel: En als de Sabbat voorbijgegaan was.

Het gebruik van dit Grieksche woord *diagenomenou* toont duidelijk aan, dat de Joodsche Sabbat was voorbijgegaan. Dr. Young verklaart in zijn „*Commentary*”, dat dit woord aanduidt het voorbijgaan van het verbond en deszelfs Sabbat.

MARKUS 16 : 2. (*Beschouw in verband met het vorige vers, Mark. 16 : 1.*)

Grieksche tekst : Kai lian proi teos mias Sabbatone erchontai.

Latijnsche vertaling : Et valde mane una Sabbatorum veniunt.

Duitsche vertaling : Und sie kamen zum Grabe an einem Sabbather.

Tyndale's Engelsche vertaling : And early in the morning, the first day of the Sabbaths, they came.

Zweedsche vertaling : Och pa den ena Sabbaten.

„*Staten*“-*Bijbel* : En zeer vroeg op den eersten dag der week.

(3.) MARKUS 16 : 9.

Grieksche tekst : Anastas de proi protee Sabbatone.

Latijnsche vertaling : Resurgens autem Jesus mane prima Sabbati.

Duitsche vertaling : Jesus aber da er auferstanden war frühe am ersten Tage der Sabbather.

Zweedsche vertaling : Men när Jesus uppstaden var om morgonen, pa första Sabbatsdagen.

Letterlijke vertaling : En als Jezus opgestaan was, des morgens vroeg, op den allereersten der Sabbatten.

„*Staten*“-*Bijbel* : En als Jezus opgestaan was, des morgens vroeg, op den eersten dag der week.

De beteekenis van het Grieksche woord *protee* is „de eerste in voorrang en gewicht,” in den overtreffenden zin van „de allereerste.”

Mark. 12 : 28—30. Toen een der schriftgeleerden Hem gevraagd had — Welk is het *protee* gebod van allen? antwoordde Jezus: Het *protee* is: Gij zult den Heere, uwen God, liefhebben; dit is het *protee* gebod. Was het een toeval dat Markus inspireerde om dit woord *protee* te gebruiken en den eersten dag der week den *protee* Sabbat te noemen?

(4.) LUKAS 24 : 1.

Grieksche tekst : Tee de mia tone Sabbatone.

Letterlijke vertaling : Maar op den eenen der Sabbatten.

Latijnsche vertaling : At una Sabbatorum.

Duitsche vertaling : Aber an der Sabbather einem sehr frühe.

Zweedsche vertaling : Pa den ena Sabbaten.

„*Staten*“-*Bijbel* : En op den eersten dag der week.

Wij hebben de tegenstelling reeds besproken, die Lukas aanduidt door het gebruik van de Grieksche woorden *men* in het voorgaande vers (Luk. 23 : 56), en *de* in dit vers, Luk. 24 : 1.

(5.) JOHANNES 20 : 1.

Grieksche tekst : Tee de mia tone Sabbatone.

Latijnsche vertaling : At una Sabbatorum.

Duitsche vertaling : An der Sabbather einen.

Tyndale's Engelsche vertaling : The first day of the Sabbaths.

Zweedsche vertaling : Pa den ena Sabbaten.

„*Staten*“-*Bijbel* : En op den eersten dag der week.

(6.) JOHANNES 20 : 19.

Grieksche tekst: Ousees oun opsias tee hemera ekeinee tee mia tone Sabbatone.

Latijnsche vertaling: Existente ergo vespere die illo una Sabbatorum.

Tyndale's Engelsche vertaling: The same day at night which was the first day of the Sabbaths.

Zweedsche vertaling: Men om aftonen pa den samma Sabbaten.

Duitsche vertaling: Am Abend aber desselbigen Sabbaths.

Letterlijke vertaling: In den avond van denzelfden Sabbat.

„Staten“-Bijbel: Als het dan avond was op denzelfden eersten dag der week.

Deze twee verzen zijn nuttig om te bewijzen dat de gebeurtenissen in kwestie plaats vonden op den dag der opstanding, want Johannes verklaart dat het „denzelfden Sabbat” was.

(7.) HANDELINGEN 20 : 7.

Grieksche tekst: En de tee mia tone Sabbatone.

Latijnsche vertaling: In autem una Sabbatorum.

Emphatic Diaglott vertaling: In the first of the Sabbaths.

Zweedsche vertaling: Pa en Sabbat.

Duitsche vertaling: Auf einem Sabbath.

„Staten“-Bijbel: En op den eersten dag der week.

(8.) I CORINTHE 16 : 2.

Grieksche tekst: Kata mian Sabbatone.

Latijnsche vertaling: Per unam Sabbatorum.

Zweedsche vertaling: Pa den ena Sabbaten.

Duitsche vertaling: Auf einem jeglichen Sabbath.

Letterlijke vertaling: Op elk der Sabbatten. (Dit toont een doorlopende gewoonte van bijeenkomen op den dag des Heeren.)

„Staten“-Bijbel: Op elken eersten dag der week.

In al deze teksten, uitgezonderd Mark. 16:9, is het woord *Sabbaton* in het meervoud. Beide, de enkelvoudige of de meervoudige vorm, zijn toepasselijk op den dag des Heeren, maar de meervoudige vorm kan niet opgenomen worden als bedoelende de eerste van de week. Te zeggen dat zij naar het graf kwamen op de eerste van de weken, is onzin.

Op te merken is ook, dat Calvijn in zijne vertaling van het Nieuwe Testament de uitdrukking, „de eerste dag der week,” verwerpt en ze vertaalt: „Een van de Sabbatten.” Dr. Sutherland zeide, in zijne getuigenis voor de Commissie van den Senaat te Washington, in zake het wetsontwerp op den rustdag, 1889: „De dag op welken Hij uit de dooden opstond, is genoemd een Sabbat of een van de Sabbatten,” en dat de uitdrukking, „de eerste dag der week,” die wij in onze Engelsche (King James') vertaling vinden, daar nooit behoorde gestaan te hebben. Indien iemand den oorspronkelijken Griekschen tekst wil onderzoeken, zal hij zien dat er in de woorden niets voorkomt over den eersten dag der week.

De bewijzen zijn dus beslissend, dat vijf van de schrijvers van het Nieuwe Testament den eersten dag der week een Sabbat noemen, en bovendien noemt Johannes hem de dag des Heeren. Deze schrijvers waren niet alleen geïnspireerd, maar waren ook goed bekwaam om hunne gedachten in het Grieksch uit te drukken. Het woord *Sabbaton* wordt omtrent 67 keer in verschillende vormen aangetroffen, maar in ieder geval duidt de tekst aan, dat het woord gebruikt is in de beteekenis van een heiligen dag.

De Christelijke Sabbat kan natuurlijk genoemd worden de eerste dag der week, in den zin dat de Joodsche Sabbat kan genoemd worden de laatste dag van de week. Dit neemt het feit niet weg dat de dag der opstanding in alle Grieksche Nieuwe Testamenten wordt genoemd „Sabbat.” Waarom den Joodschen Sabbat een Sabbat noemen, en den dag der opstanding niet een Sabbat noemen, wanneer het zelfde Grieksche woord voor beide is gebruikt?

Het Britsche en Buitenlandsche Bijbelgenootschap drukt ontzaglijke hoeveelheden Bijbels, op denzelfden voet overgezet in de meeste talen der wereld, en die Bijbels bevatten zodoende dezelfde fouten en onvolmaaktheden. Daaronder behooren de Hollandsche „Staten”-Bijbel en de Engelsche King's James' vertaling.

*(Bewerkt volgens een artikel van Frederic Clift, M.D.,
verschenen in de Improvement Era.)*

CONFERENTIE-AANKONDIGING.

De Groninger Conferentie zal D. V. gehouden worden op Zondag, 20 Mei. Nadere bepalingen zullen in ons nummer van 15 Mei bekend gemaakt worden.

OVERLEDEN.

BOEREN. — Zuster Pieterella Boeren, geb. Zomer, is den 27sten Februari 1906, in den ouderdom van bijna 82 jaren, te Rotterdam na een langdurige ziekte overleden.

I N H O U D :

Toenadering	Biz. 129	Aan de Zendingen en Heiligen in de	
Gemengde Berichten	„ 132	Nederlandsch-Belgische Zending	Biz. 138
Apostel Heber J. Grant	„ 133	Algemeene Conferentie te Salt Lake City	„ 139
Uit de Zending	„ 135	De Joodsche- en de Christen-Sabbat,	„ 141
De Macht der Gewoonte	„ 136	Conferentie-Aankondiging	„ 144
Ontslag en Benoeming	„ 137	Overleden	„ 144
Vaarwel	„ 137		

Uitgave van ALEX NIBLEY Boezemsingel 116, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.
Abonnementsprijs per jaar:
Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.
Per exemplaar 10 cent.